

คดีหมายเลขดำที่ ผบ.๔๘/๒๕๕๙

คดีหมายเลขแดงที่ ผบ.๓๐๕/๒๕๕๙

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดสุโขทัย

วันที่ ๑๘ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ความแพ่ง

ระหว่าง

บริษัท โตโยต้า สีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด

โจทก์

นายบุญธรรม นุเวที่ ที่ ๑

นางสาวหรือนางแพรว เปี่ยมฤทธิ์หรือพุลเลิศ ที่ ๒

จำเลย

เรื่อง

เช่าซื้อ ค่าประกัน

โจทก์ฟ้องขอให้จำเลยทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชำระค่าเสียหายเป็นเงินจำนวน ๔๔๐,๖๑๖ บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นแก่โจทก์ กับให้จำเลยทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความแทนโจทก์

จำเลยทั้งสองขาดนัดยื่นคำให้การ ให้สืบพยานโจทก์ไปฝ่ายเดียว

พิเคราะห์แล้ว เห็นว่า โจทก์มีนายอรรถมวัตร บัวจันทร์ มาเป็นพยานเบิกความประกอบเอกสารหมาย จ.๑ ถึง จ.๑๖ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ไปจากโจทก์ ยี่ห้อ โตโยต้า หมายเลขตัวรถ MRoGR๑๙G๖๐๗๔๓๒๓๕๓ ตกลงเช่าซื้อในราคา ๙๐๘,๒๐๘ บาท แบ่งชำระเป็นงวดรายเดือนๆ ละ ๑๒,๖๑๔ บาท รวม ๗๒ งวด

/เริ่ม...

- ๒ -

เริ่มชำระงวดแรกวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๗ และงวดต่อไปทุกวันที่ ๑๐ ของทุกเดือนจนกว่าจะครบ โดยการเช่าซื้อมีจำเลยที่ ๒ เข้าทำสัญญาค้ำประกันโดยยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วม หลังจากการเช่าซื้อแล้ว จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเช่าซื้อให้โจทก์เพียงบางส่วน โดยผิดนัดไม่ชำระค่าเช่าซื้อตั้งแต่งวดที่ ๔ ดังนั้น จึงถือว่าจำเลยที่ ๑ เป็นฝ่ายผิดสัญญา เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๘ จำเลยที่ ๑ ส่งมอบรถคันที่เช่าซื้อคืนแก่โจทก์ และโจทก์นำรถคันที่เช่าซื้อออกประมูลขายทอดตลาดได้เงินจำนวน ๔๕๖,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๑ จึงต้องชำระค่าขาดราคาตามสัญญาเช่าซื้อให้แก่โจทก์ แต่ที่โจทก์ขอให้จำเลยที่ ๑ ค่าขาดราคารถยนต์เป็นเงิน ๔๑๔,๓๖๖ บาท ซึ่งเป็นราคาเช่าซื้อที่เหลือตามสัญญานั้น ค่าเช่าซื้อดังกล่าวย่อมประกอบด้วยราคารถที่แท้จริงกับค่าเช่า ซึ่งจะเอาค่าเช่าซื้อที่ค้างชำระมาเป็นเกณฑ์เพื่อเรียกราคารถไม่ได้ อีกทั้งรถที่เช่าซื้อเมื่อใช้ไปตามสัญญารถยนต์ย่อมมีการเสื่อมราคาลงตามสภาพจึงจะยึดถือตามราคาดังกล่าวมิได้ ประกอบกับโจทก์ได้มีการยึดรถออกประมูลขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้ ซึ่งเป็นการบรรเทาความเสียหายจากการผิดสัญญาเช่าซื้อของโจทก์ไปบางส่วนแล้ว ดังนั้น เห็นควรกำหนดให้จำเลยที่ ๑ ชำระราคาขาดราคารถยนต์คันที่เช่าซื้อเป็นเงิน ๓๘๙,๔๐๐ บาท ส่วนค่าเสียหายอันเกิดจากการขาดประโยชน์นั้น ก่อนที่จำเลยที่ ๑ ยังไม่ส่งมอบรถคืนทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย โจทก์ชอบที่จะคิดค่าเสียหายเป็นค่าขาดประโยชน์จากการใช้รถได้ แต่ที่โจทก์ขอคิดค่าเสียหายซึ่งโจทก์สามารถนำรถออกให้บุคคลภายนอกเช่าได้ในอัตราไม่ต่ำกว่า ๒๕๐ บาท ต่อวัน นับตั้งแต่วันที่ผิดนัดจนถึงวันที่ยึดรถมาได้ รวมระยะเวลา ๗๓ วัน เป็นเงินจำนวน ๑๘,๒๕๐ บาท การที่โจทก์อ้างดังกล่าวเป็นการนำสืบลอย ๆ โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าโจทก์จะนำรถไปให้บุคคลอื่นเช่าในอัตราดังกล่าวทุกวัน จึงเห็นควรกำหนดค่าเสียหายให้วันละ ๒๐๐ บาท รวม ๗๓ วัน เป็นเงิน ๑๔,๖๐๐ บาท ส่วนค่าใช้จ่ายในการว่าจ้างบุคคลภายนอกติดตามยึดคืน ไม่ปรากฏหลักฐานว่า

/ได้มีการ...

- ๓ -

ได้มีการใช้จ่ายดังกล่าวจริง อีกทั้งศาลกำหนดค่าเสียหายให้โจทก์เป็นจำนวนพอสมควรแล้ว จึงไม่กำหนดให้ส่วนอัตรดอกเบี้ยที่โจทก์ขอคิดนับถัดจากวันฟ้องในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ของเงินค่าเสียหายนั้น เห็นว่า ข้อตกลงตามสัญญาเป็นการกำหนดค่าเสียหายล่วงหน้ามีลักษณะ เป็นเบี้ยปรับสูงเกินส่วน จึงกำหนดให้ ๗.๕ ต่อปี เมื่อจำเลยที่ ๑ ต้องรับผิดชอบโจทก์ จำเลยที่ ๒ ในฐานะผู้ค้ำประกันย่อมรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วมเพื่อชำระหนี้ดังกล่าวแก่โจทก์

พิพากษาให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงิน ๓๙๙,๔๐๐ บาท ค่าเสียหาย อันเป็น ค่าขาดประโยชน์เป็นเงิน ๑๔,๖๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๔๑๔,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย ร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๙) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ กับให้จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ ๓,๐๐๐ บาท เฉพาะค่าขึ้นศาลให้ใช้แทนเท่าจำนวน ทูนทรัพย์ที่โจทก์ ชนะคดี ส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีไม่กำหนดให้./

นายวัฒนา เอี่ยมอริคม

นายเสนีย์ ประพันธ์วิทยา

